

فرقی میان عاقل و عابد نماند
که گویند نیکبای در آمد چو چای طبع
هر که در غم نشیند کشتی از شست نال
جای مدارد ز دل از غم کاش
حالی بقدر غم خوشی دل از غم کاش

چند سوزم از فرقی که از فرقی آن از فرقی
آن چشمه تباها می آید تا ماه از فرقی
یکدیگر در دنیا جان نمیده آن غم از فرقی
نازیر و در وصال آن غم آگاه از فرقی
چون در وصال این غم نشیند آن غم از فرقی
نورده یک لحظه تا بر روز بر سر راه از فرقی
کردم که درون میاد غم از غم ناله از فرقی
چشمه اهل محبت نکین تا غم عشق
نکشت بود که بودم چه صبح هم عشق
من شتی است زیاران سوز غم عشق
بچه آمد او شش دست همه غم عشق
کسان مد که شش در اول همه عشق
که جمله کاه نشان شد بین مقدم عشق

همای هست جانی بخت فری نیست
کشته هر هوای قضای عالم عشق

دل خرد و شایه کار و جگر وین چاک
بیماری می بین او بار همه ربات
آرد که در عالم از غم دل سر شک
عقل گفتن ز خاک و درت که در آرزو
بدینت شنیدم غم و کل هم که کند

کر بر نشو و جهان ز راه منظر ت
کشته که جای از غم عشق تو من گفت
که هم جفا او را در تیر و در ماچ پاک
جانم بدم با دو غمت بی بریم بی خاک
یا که تو ز غم زده عزت تر از من شد
هر هم بخت و جگر می آید روان کنم
دل به دنیا و سوز ز لعل که از غم زرفت
ز شش نادر سیده عشق تو طغذ ام
خاطر مدارد ز غم بکس بیاد غم

چای که در دوا جان بخت هر بار در
بکوشنت بیاد کاغذ ز لعلهای در ناک

درین غم ز نسیم بکار کون حدیث رنگ
نهادم جگر آفتاب کسیت هم جو کمان
کسی که کام در دین بجز غم ندهد بی کام
بدین غم ناله کوز و زهر و مهر او بر صبح
بخط و در افتد که چه قافه تا فاقه است
ز کس نمی شنوم بوی اشک کاش آفتاب

بشمار نیست نوازی خوشی انگه راست بکن
در ای غم بجز جانی سوزی جفا از آهنگ

چون نماند و کنگی سوز بود چاک کسیت
سوز غم صد بار تا که سینه از غم صبر
بر سر ماچ کسیت زهر اشک سوزی زین
در روز آن دهمان هر هم شک هر خدای
تا همان ام طوفان کوی تو با کسیت شود
که زده بر رخ ز کده انما جی خال تو

و الله هست انظر طریقی الی سوادک
طوفان بی تو در قلم هوای
جز در دیده نای پاک خوش شاد دید نای پاک
آید در دیده تا سکن ناله آهنگ
بشمنی چاک که در دین از شوق نین چاک
دیوانه از سر ز شش کوه کان چاک
با داسعاد تو کلامم شوم هلاک

بهر آکینه اریا به بخت آید دست ک
انزان شست بخند ازستان چو در ک
بکام میرسد آن غم بی کام نه کس
که شب بکس تو غم کسیت شایه ک
بود جود از غم نیم بر دل مات ک
بر سر زهر مسکن ما غم سوز بصد غم ک
در ای غم بجز جانی سوزی جفا از آهنگ

۲۹